

Шефе издадохме го!

Издание на департамент "Език и комуникации", 151 училище,
София, ул. "Монтевидео" 21, тел. 55 21 25 вътр. 39

Шест+

Централен полицейски
Таекуон-до клуб

Брой 1, година I, март 1998 г.

Цена 300 лв.

Уважаеми читателю,

представяме си, с какво недоверие разгръщаш вестника, който държиш. Сигурно не знаеш какво да очакваш от това ново нещо, не си убеден, че ще намериш в него отражение на твоите интереси, отговори на твоите въпроси, решения на твоите проблеми.

Ние, които направихме този вестник, сме хора като теб - ученици и учители от 151 училище, от департамент "Език и комуникации", в който се поставя началото на интеграцията между две огромни сили - Езика и Компютъра. Ние не искаме да се правим на велики или на интересни. Искане вестникът, който правим, да бъде наш общ вестник, на цялото училище, на всички ученици и учители, независимо от класа и профила. Ще се радваме, ако станеш не само наш читател, но и наш съавтор - със статия, есе, рисунка, карикатура, лаф, виц, идея за материал... Желанието ни не е да провъзгласяваме някакви истини, да даваме оценки, да критикуваме. Ние се учим на журналистика - на човешка жур-

налистика, която не раздухва конфликти, а търси възможности за тяхното разрешаване; не се води от стереотипи, а се опитва да проникне зад тях.

Разбира се, всеки вестник, всяка медия търси сензации. Търсим ги и ние. Но най-желаните сензации за нас не са свързани с "екшъни", с гафове или екстремални ситуации, а с културни и духовни събития, с открития на интересни и дълбоки личности - с позитивното в нашия живот, с това, което ни дава сили да се преборваме с проблемите.

Ние не искаме да даваме обещания, да си правим реклама. Все още не знаем, дали нашият вестник ще пребъде или ще спре... Това зависи много и от теб, читателю. Затова си представяме, с какво недоверие разгръщаш вестника, и очакваме твоята присъда: Да бъде или не?

Кажете тежката си дума!

*Светлана Нанчева,
координатор на Департамент
"Език и комуникации",
II сграда, III етаж, стая 332*

- Новото отроче на училището -
Ученическият съвет

- Хаосът на една организираща
институция, или пътят на
неосъществените идеи

- Трима в огледалото на "Шест+"

- За нервите на Николай
Димитров и още нещо

- Правилникът - документ
на всички времена?

Поздрав от нас за...

- В първия ни ефтин брой Поздравен да бъде КОИ?
- Който скоро е роден,
В някой зимен ден студен;
- който взел си е паспорт
нека да е много горд;
- който пълнолетен става
и права ще упражнява.
- Който има имен ден
също да е поздравен.
- Всеки влюбен и пиан
е читател наш желан!
- Без претенции за вкус -
Ваш приятел Шест+

Централен Полицейски
Таекуон-до клуб
Стадион „Раковски“-волейболна зала

Автобуси: 74, 76, 102, 204 и 604;

Трамвай: 1 и 7

Елате да научите
нещо красиво и вечно!!!

О, Музо, възпей ...

Както държавите си имат Конституция, така и нашето малко училищно общество си има Правилник.

На Правилника са подчинени всички "живеещи" на територията на Училището - от Директора до бодигарда и хигиенистките, от първокласниците до абитуриентите.

В тази немалка книжка са посочени нашите права и задължения, редът на организирането на различните елементи от училищния живот, редът на санкциониране на нарушителите. Правилникът ни служи за ориентир в различните сфери от учебния и работния процес.

Като своеобразен модел за експериментално училище, 151 СОУПИ има свои специфични форми на обучение и самостоятелни закони, различни от тези, наложени от Министерството на образованието на България в другите училища. Училището ни предлага свои решения относно учебния процес: сформират се групи и потоци, има възможност за избор на спорт и др.

Отдавна са забравени звъниците, известяващи началото и края на часа. Осемдесетминутните блокове, както и профилните групи от 15-20 ученика до голяма степен са в разрез с общоприетите критерии за промичането на учебния процес. 151 СОУПИ изгражда своята индивидуалност на тези различия. Очаква се през идващата учебна година не само Юридически профил и "Език и комуникации" да бъдат департаменти - такива могат да станат всички останали профили, обединени от общи цели на обучение. Наскоро сформираният Ученически съвет ще защитава правата на учениците и ще бъде техен представител пред останалите училищни институции. Родителските настоятелства на начален курс, прогимназията и департаментите ще поемат реални функции по отношение на таксите за чуждоезиково обучение, охрана, профилирана подготовка и т.н.

Много от нещата, изложени дотук, обаче, се намират в начален етап от своето развитие. В Правилника се налага въвеждането на някои нови допълнения, свързани с новите реалности. И ако за времето на своето създаване - 1990 година - написаното в Правилника на 151 СОУПИ е удовлетворявало изискванията, то изоставането от настъпващите промени може да превърне някогашния "брилянтен" замисъл в непозната и непозната книжка. Бъдещите въведения в Правилника на 151 СОУПИ могат да предизвикат множество разногласия и спорове, но нуждата от ефективно "действащи закони" е наложителна. Хаосът в организацията на различните училищни звена и техните нерегламентирани права би могъл да стане предпоставка за сериозни бъдещи противоречия.

Познаването на "Конституцията" на 151 СОУПИ е първа стъпка към нейното спазване. Големият обем на Правилника и сухият юридически език, на който е написан, го правят до голяма степен скучен и безинтересен, но той носи висока информативност относно правата и задълженията на всеки "субект на педагогическия процес". Абсурди, разбира се, има и с течение на времето те се видоизменят в неподлежащи на съмнение неписани закони. За да не се случи това и с новите клаузи, Правилникът трябва да се познава и да прилага на всички нива. ❖

Материалите подготви:
Петя Конова

Десетте АОНСУви заповеди (из Правилника на 151СОУПИ)

1 Чл.19,20. Приемането на всички ученици в 8 клас става чрез конкурсен изпит... В гимназиалната степен се извършва допълнителен прием само за 9 клас. Приемането става при наличие на свободни места.

2 Чл.21... Ученици от 8,9,10 и 11 клас с общ годишен успех по-нисък от 4.00 или незадоволително участие в годишната продукция, получават документ само за завършена общообразователна подготовка и следва да продължат обучението си в друго училище.

3 Чл.22. При записването на приетите ученици се сключват договори за обучение.

4 Чл.35. Разписанието на учебните занятия се изнасят в сряда на предходната учебна седмица.

5 Чл.40. За направените отсъствия ученикът е длъжен да представи в тридневен срок оправдателен документ за извиняване на отсъствията. След изтичането на този срок отсъствията се считат за неизвинени.

6 Чл.41. Всяка група да преминава най-много две писмени проверки в един учебен ден и четири такива в една учебна седмица.

7 Чл.42. Текущите, срочни, годишни и други оценки, посещенията и поведението на учениците се отразяват в спътника на ученика.

8 Чл.123. Тютюнопушенето на територията на училището е забранено. На педагозите се забранява пушенето в присъствието на ученици.

9 Чл.139. Учениците, служителите и възрастните лица следва да обещават причинени от тях имуществени и немуществени вреди.

10 Чл.111, 113. Учителите и учениците са длъжни да познават и спазват Правилника на 151 СОУПИ.

Десетте негласни правила на АОНСУ

1 Приемният изпит - за едни Голгофа, а за други квота.

2 Нисък ли ти е успехът, клаузата ти е утеха.

3 Ето падна първи сняг, договори идват пак.

4 Има ли тълпа пред първа сграда, знай, че петък е, а не е сряда.

5 През септември имах хрема, след месец-два бележка ще си взема.

6 Днеска тестваче, утре две - който колкото даде.

7 Спътник празен, спътник бял ... химикалка не видял.

8 Под носа се пушек вие, някой някъде се крие.

9 Всеки тук е терорист, който плаша е юрист.

10 О, Музо, възпей тоя Правилник страшен, но прашен ...

Слав Иванов: „С една дума - ХАОС!“

Кратка справка :

Минималната заплата на охранител е 45 500 лв. Изработените часове, необходими за минимална заплата, са 176, а часовете над тази граница се заплащат допълнително. Човек, нает като охрана, трябва да бъде психически уравновесен и физически здрав. Препоръчително е да притежава и някакви педагогически качества...

Таксата за охрана за учениците в 151 и 88 училище (защото охраната е една), е 2500 лв. за учебната година. Внася се в касата на училището, стая 24. С тези средства се осигурява денонощна охрана на двете сгради.

Такса за охрана има в повечето софийски училища, но навсякъде е различна. За сравнение - в 138 училище е 500 лв. на месец.

От разговора разбрахме, че названието bodyguard, "лепната" от учениците, е съвсем неуместно - тези хора не опазват нечие тяло. Задълженията им са по-скоро по отношение опазването на училищната собственост - те обхождат определените им райони, следят за дисциплината по време на учебните занятия и междучасията, установяват с актове извършените нарушения и причините шети. Всичко, което трябва да извършват "дежурните по вътрешния ред", е посочено в т.нар. "Инструкция за задълженията на охраната", която не е перфектна в много отно-

шения и предстои да бъде подновена.

Докато се чакат бъдещите инструкции, конфликтите между охраната и учениците продължават). Според нашите събеседници причината за неразбирателството е, че учениците злоупотребяват с дадената им СВОБОДА и я превръщат в АНАРХИЯ. А най-лошото е, че много малко хора обясняват на учениците разликата между тези две думички.

Кои са най-разпространените нарушения, запитахме ние. Според Слав Иванов - тютюнопушенето. Г-н Анджекарски е готов да даде публичност на този

Всеки от нас се е натъквал на т.нар. "bodyguard" по училищните коридори. За тези хора повечето ученици знаят само, че са охрана.

За повече информация по дадената тема се обрънахме към Юрий Анджекарски (директор на 151 СОУПИ) и Слав Иванов (помощник-директор по Административно-стопанските въпроси).

въпрос, надявайки се, че ще може да се стигне до някакъв компромис. Според него по-сериозен е проблемът с вандализма в нашето училище, както нарече той драскането по стените, чуленето и изобищо повреждането на училищната собственост. Директорът подчерта и твърдо отрицателното си отношение към учениците, употребяващи наркотици и алкохол на територията на училището и декларира желанието си да не търпи такива ученици в 151 СОУПИ.

... А охраната освен всичко друго чака униформата си, която би трябвало да се състои в пухено яке и шапка с емблема на училището. Засега това е невъзможно поради многократно невнесени такси за охрана.

Много ученици, недоволни от работата на охранителите, не искат да си плащат таксата, а без тези пари работата на охраната не може да се подобри...

Според г-н Иванов, ако трябва работата на охраната да се характеризира с една дума, то засега тя би била - хаос. Но е грешно да се смята, че само охраната може да контролира вътрешния ред в училището. Това до голяма степен зависи и от нас - учениците и учителите. Нужно е също да се установи една организирана дейностна схема, така че това училишно звено да не стои на общата схема като винт без гайка. ❖

Материалите
подготвиха:

Виктория Иванова,
Евелина Георгиева

P.S. Този разговор беше проведен през декември 1997 година. Днес г-н Слав Иванов вече не е помощник-директор по административно-стопанските въпроси - явно и на него му се е видял бездънен този кладенец, непреодолим този хаос. И така, отново няма кой да се захване с решаването на многобройните проблеми по ремонта, поддържането и разпределението на базата, по охраната, вътрешния ред... Нима наистина не съществува човек, който да е в състояние да се справи с тези проблеми?

Ученическа аристокрация?

В повечето училища в София има такива съвети от 1-2 години, по нареждане на Министерството на образованието. В някои училища ръководството и учителите имат желание да изслушват учениците, в други на ученичките съвети не се гледа сериозно нито от педагозите, нито от самите ученици...

През декември 1997 година в 151 училище се проведе работна среща на инициативна група за създаване на Ученически съвет. На първата среща на 15 декември в училищната библиотека, дойдоха около 30 човека от най-различни класове и профили. С помощта на педагог-съветника С. Нанчева те обсъдиха какво и как може да прави съветът, така че от него да има реална полза. В резултат на това обсъждане се създадоха няколко проблемни работни групи.

Първата работна група се сформира във връзка с конфликтите между ученици и учители. В нея се включиха главно ученици от гимназията, които желаят да помогнат за развитието на модел на решаване на конфликтите.

По общо мнение като най-актуален проблем в гимназията бе изтъкнат успехът (или по-точно, неуспехът) по биология при г-жа В.Шевчук. Работната група взе решение да провери, дали оплакванията на учениците от извънредно ниския им успех имат основание, и поиска от ръководството да направи с помощта на новата компютърна система статистика за текущите оценки през първия срок и средния успех на всяка група въз основа на текущите оценки. Тази статистика показа, че успехът на повечето групи е между 2 и 3. По-нататък проблема остана в ръцете на ръководството, а за работната група остана перспективата да се развива като група ученици-посредници, обучени да ра-

ботят за разрешаване на конфликтите по специална програма от училищния психолог Юлия Попова.

Други проблемни групи, създадени на тази среща, бяха: група за контакт със службите по учебната програма; група по финансовите проблеми (стипендии, такси и др.); група по стопанските въпроси и вътрешния ред (проблеми с охраната, глобите и актовете и др.); група по базата. Тези групи още не са започнали реална дейност, но при добра организация и сериозно отношение биха могли да съдействат за разрешаването на много проблеми. Беше създадена и група, която да представлява учениците на класните съвети - правомощията ѝ и начинът на работа засега са въпрос на проектиране, прецизиране и изпробване. Не останаха незагледани и обществените дейности. Предложи се да се създадат три групи: за спорта, за екскурзиите и зелените

училища и за културни прояви. От тези групи най-активна се оказа тази за културните прояви, която заедно с ученици от 98 група (профили "Аудиовизия" и "Театър") организираха шоу-купон за св.Валентин на 13.02, петък.

Ученическият съвет има много проблеми и въпросителни. На този етап в него се включиха ученици, които проявиха желание и добра воля, а не избрани представители на всички групи, както се изисква. Някои групи не работиха, защото не получиха нужния организационен тласък от някой по-опитен човек - педагог-съветник, учител, а сами те още нямат нужните знания, умения, опит. И все пак този съвет трябва да продължи да се развива - не за да се създаде някаква "ученическа аристокрация", а за да имат учениците глас в училището, да могат да поставят своите проблеми, да участват в решаването им.

Месец

О НА ИЗЯВА

Надя: Като малка направо биех!

Надя, ти си тук от 9 клас. Защо си избрала 151 училище?

Избрах го заради театъра. Няма друго средно училище с театър.

Харесва ли ти как се преподава театър тук?

Не ми харесва, че нямаме практика извън училището, която би ни била полезна. А пък ми харесва всичко останало. И преподавателите, и нещата, които правим. Много са от дълбоко. И ми харесва, че се стремим максимално да предотвратим преиграването. Много ми допада в Алекс, че всяко едно нещо много дълбоко психологически го разглежда, и освен театър, един вид, имаме и психология.

Ти сега си 12-ти клас и, предполагам, ще кандидатстваш, - какво си избрала? И ако смяташ да кандидатстваш в НАТФИЗ, мислиш ли, че си достатъчно подготвена само от училището?

Да, мисля да кандидатствам в НАТФИЗ. Дотук това е единствената идея, която имам. Мисля, че съм подготвена поне 50% за изпита. Другото ще го правя сама вече на базата на това, което съм получила от училище. Да се надяваме, че няма да се разочаровам.

Какви участия си имала извън училище?

Бях в една реклама за кухненски мебели. Беше абсолютна глупост, но за мен е полезен опит, защото разбрах каква е разликата да играеш на сцена и да те снимат с камера. Освен това разбрах каква е разликата в режисьора. Онзи режисьор само нещо ръкомахаше, и то в последните минути преди да изляза. Нямахме абсолютно никаква идея за това какво ще правим, нито ми каза какво да изпълня на сцената - "...абе излизаш там нещо и т'ва е" и аз - "цък" - появих се. Но на мен ми е много приятно да се виждам на тая реклама. Другото беше един клип, който още не е излязъл. Танцувам там. Много харесвам клипа, защото всичко беше абсолютна импровизация, но все пак знаех какво ще правим. Клипът е на диджей Айвън, което идва от Иван, обаче той е решил малко по-така, по английски. Участваме с една моя приятелка, която танцува балет професионално, аз замаявам с "присъствие", където има дупки, че не съм съвсем професионална танцьорка. Друго, ... водихме с Атанас от нашият клас "Панорамата на училищата" миналата година. Мисля, че тогава направихме една абсолютна импровизация. Дадоха ни текстовете, но много ни обърка, че имената на песните бяха много завъртяни. Едни такива - "Кюндерското хорение". И си спомням, че с Наско тогава така се оплетохме...

Твоят тик, доколкото разбираш, с досегашните си участия излизаш и различ-

но таш изцяло на импровизацията?

Да, предимно на импровизацията и на опита от училище, който се простира дотам, ако ми поставят някаква задача, да мога на основата на въображението си да направя "план на действие" в етюда. Друго, опитвам се да имам по-чиста реч, по-силно да говоря. Надали, ако не бях имала тези часове тук, щях да имам такава подготовка. Хората, с които работех, установиха, че по-лесно се справят с мен, защото нямам нужда да обясняват неща, които вече знам.

Хареса ли ти да играеш Чехов? По-различно

ли беше?

Какво имаше в тази постановка - не знам, но този Чехов така е измислил нещата, че това, което казваш, без да искаш, предизвиква твоето усещане отвътре. Няма нужда изкуствено да си създаваш реакцията. Просто самите реплики водят към реакциите и промяната на настроението. Явно в това се състои гениалността му, че без много усилия успяваш да влезеш в ролята без да искаш.

Как оценяваш играта си? Как се оценяваш ти в тази постановка?

Аз съм доволна от това, че като играем, аз наистина "побеснявам", защото героинята ми се скарва с един персонаж. Аз наистина го намразвам в този момент. И съм доволна, че все още треперя - до такава степен съм се вживяла. Да се надяваме, че това ще го запазя, че няма да се механизирам.

Какво е отношението ти към другите двама актьора - Юли и Боян?

О, това е много ..... ха-ха-ха... Те двамата са много различни. И двамата са много интересни хора, а ние сме си партньорали от малки и много лесно работим заедно. Няма проблеми помежду ни. Малко Алекс и режисьора са два различни типа емоционалност. Христо е ужасно емоционален. Той хваща,

блъска си главата (в буквалния смисъл) когато нещо не се получава, или когато нещо се получава, се смее, идва, прегръща ни. Докато Алекс е винаги много тих. Понякога става като бойно поле на сцената. Например Боби казва: аз си тръгвам. Юли е по-мекушав, само че когато той започне да пуши и да кашля, репетицията се проточва, аз им правя фасон - малко трудно върви. Но когато сме в настроение, всичко става страховтно.

Как оценяваш Христо като режисьор?

Той има страховтен подход към хората. Когато ми казва нещо, той те

предразполага да го чуеш и да не се обидиш от забележката му. Много точно дава задачата, много точно

ти казва какво иска да направиш, без по никакъв начин да те засяга. Харесва ми, че е толкова емоционален. Иначе по-нататък би му пречило това, че така се гневи. Но аз не мога да го съдя, защото съм същата. Като по-малка направо биех. Биех шамари на другите и на себе си, като се изнервя.

Ти още в 9-ти клас си решила, че ще бъде театър и това да е, така ли е?

Да, откакто се помня, съм избрала това. И в предишното училище, когато имаше сценки, аз много участвах. И когато чух за "151", бях категорично решила. Нищо друго не ме интересуваше. Понякога имам по-песимистични настроения, които преминават - как тук няма почва да си актьор например. Но не трябва да си изоставяш мечтите, за да не те изоставят и те.

Театърът ли изпълва изцяло времето ти или имаш и

страсти извън него? Хобита?

Да танцувам, да оставям музиката да ме отнесе. Също обичам и спорта. Оставала съм по цели часове в фитнеса. Обичам плуването, много обичам да ям сладолед - като маня. Обичам да готвя, да слагам всички подправки - точно както трябва и накрая да се получат едни такива прекрасни неща. Когато бяхме малки със сестра ми, правехме вестник в квартала. Печатахме го на пишеша машина, сестра ми го раздаваше. Правехме и представления, но най-интересното беше, че мислехме, че накрая на представлението трябва да черпиш публиката с вафли. Сега се занимавам с йога - (обяля се назад, заема типична йогистка поза с краката и ръцете на съответните места, притваря очи): "Здрав дух - здраво тяло, здраво тяло - здрав дух". Много обичам, когато някъде някой се заяде или по някакъв начин ме предизвиква, да се държа като неадекватна и луда, така че той накрая да се обърка и да си тръгне. (Споменава, че наскоро е имала подобна случка. Моля я да ми я разкаже и тя изиграва цял хумористичен етюда.) Също обичам, когато съм с приятели, които са леко срамежливи, да направя тотален цирк в рејса, нещо, което да ни забавлява.

Как усещаш нашето училище като цяло?

Много е странно. Тук по никакъв начин не те сковават, взаимоотношенията са много свободни. Има два варианта обаче - единият е да се развиеш като личност със свободен дух, другият вариант е пък да се развиеш, но да се изкривиш.

Послание за бъдещите театристи и съответно, предложението ти за тези, които в момента са по-малки от теб.

Аз съм на мнение, че всичко, което го правим, трябва да го правим с желание и любов, и тогава става. И когато нещо не се получи, не трябва да го приемаш фатално и да се откъсваш, ами по някакъв начин да се наблюдаваш отстрана, да видиш какви са грешките.

А за сегашните - прави ми впечатление, че всичките са много хубави физически. Не си спомням ние да сме били толкова хубави в осми клас. Бях много изненадана, когато гледах накрая на миналата година едни етюди. Много добре се представиха. Бих казала, че ми доставиха по-голямо удоволствие, отколкото постановки във ВИГИЗ. Имат бъдеще. Страховтни са! ❖

Интервюто взе Мария Калчева

P.S. Радостни сме да съобщим, че постановката, за която говорим, вече е заснета на видеофилм, който скоро ще можем да гледаме по телевизия "Демо" - едно заслужено признание за нашите актьори, режисьори, профила и училището. Пожелаваме им още по-големи успехи!

доста здрави нерви“

Мария Георгиева,
103 група :

Николай Димитров е жесток учител. Той проявява разбиране към всички свои ученици, което е израз на неговата вътрешна доброта. В неговите часове е наистина много приятно.

НИКОЛАЙ ХРИСТОВ ДИМИТРОВ

е роден в гр. Първомай, Пловдивска област. Средното си образование завършва в родния си град. Висше образование, със специалност историк и учител по история, завършва във ВТУ „Кирил и Методий.“ Има дългогодишен стаж като преподавател, но се е занимавал и с други неща. От 1990 г. преподава в 151 СОУПИ. Зодия близнаци.

Господин Димитров, Историята ли е във Вас или Вие сте в Историята?

Аз мисля, че и двете неща са валидни. И историята е в мен и аз съм в историята, тъй като от малък интересът ми към историята е определен. С голямо желание съм кандидатствал и съм учил история и сега също ми достъпва удоволствие непрекъснато да се занимавам с история, да я чета. В по-тесен смисъл - от историята най-много ме влече археологията.

Това е и следващият ми въпрос: Преди време сте работил като археолог и сте се занимавал с неживи, древни експонати. В момента през ръцете Ви минават живи и съпротивляващи се индивиди. Повече ли ви допада работата с хора, отколкото с експонати?

И двата вида работа си имат своите интересни страни. Аз не бих казал, че съм сменил коренно професията си, защото така или иначе се занимавам с история, независимо дали чрез мъртви предмети или живи хора. Смяната беше наложена по-скоро от лични причини, отколкото от някакви други. Обстоятелствата предвидиха ед-

но преместване на семейството ми и напускане на работата ми. Аз работех в Разградския музей като археолог, но с пристигането в София събитията се стекоха така, че аз смених работата си. Но преди време съм работил като учител. С други думи, не съм започнал отначало.

Определено е интересно да се работи с ученици, още повече, че човек непрекъснато се сблъсква с различни хора, с различни характери и изпитва удовлетворение, когато вижда, че е успял да ги научи на нещо, макар и без да бъде максималист. Но аз мисля, че по принцип историята е интересна за всички и се стреми наистина да дам от себе си това, което мога, за да ви науча на основните неща и на вас също да ви бъде интересно. Общизвестна е максималта, че "историята е учителка на народите". Човек като се замисли и като се вгледа, дори и в нашата история, по-близка и по-далечна, а и настояща, се вижда, че наистина историята може да помогне на хората и на едно общество да се избави от много грешки, които е допускало преди. Всичко това трябва да бъде в посока на един по-добър живот, на създаване на по-добри взаимоотношения между хората. Вижда се, че противоречията не водят до нищо добро, а това в много тясна връзка касае и България. За това е хубаво младите хора да имат една добра представа за историята, за да знаят занаят какво би било най-правилно да се направят и как да се постъпва. За вас се казва, че сте "бъдещето на държавата и нацията" и дано, преодолявайки този труден период, в който живеем, с помощта на поуките, взети от историята, да забравим противоречията и да не търсим излишни вражди, а напротив - да се търси обе-

днинаване на нашия народ и по-добро бъдеще за страната.

Общизвестен факт е, че работата с ученици предполага педагогически умения и здрави нерви. Вие как се справяте с този проблем?

Шо се отнася до педагогическите умения - те се обогатяват непрекъснато, няма готови рецепти. Срещам се с различни хора, на различни възрасти и винаги трябва да се подхожда индивидуално. Часовете, които провеждам, не са еднакви - не само като материал, те не са еднакви като взаимоотношения с учениците, с които се срещам. В тази връзка мисля, че обучението е в известна степен взаимно. Аз се мъча от една страна наред с всичко друго да показвам и да научавам учениците как трябва да се държат при общуването си с хората, а от друга страна - аз обогатявам педагогическите си умения и виждам как трябва да се постъпва в различните ситуации.

За момента аз имам доста здрави нерви. Опитвам се в часовете да бъда пределно спокоен, да не избухвам, да не пренасям в никаква случай никакви лични проблеми при взаимоотношенията ми с учениците и засега мисля, че успявам, т.е. създавам една нормална обстановка в часовете без стресови ситуации, без изостряне на отношенията. За да може в крайна сметка да се върши в часовете това, за което сме се събрали - на нещо да науча учениците, а не часовете да се превършат в някаква борба, в някакво непрекъснато противоборство и налагане на моето мнение.

Как мислите - отива ли Ви призиването на учител?

Честно казано - не знам. В университета преподава-

Надя Вукова,
105 група :

Много печен даскал е! При него няма никакви проблеми - обяснява така, че още в процеса на обучение всичко става ясно. Дава лесно и приятни за учениците тестове. При оценяването не проявява симпатии, обективен е. Пожелавам на всички да имат лавам на всички да имат поне един такъв учител, а шо се отнася до останалите преподаватели - вземайте пример от него.

Гаяла Толева,
103 група :

Николай Димитров е единственият учител, който предразполага учениците към преподавания материал. Той е много добър педагог. С държанието си предизвиква интерес към историята у слушателите си. При оценяването не проявява симпатии. С две думи - той е върхът!

Мария Николова,
103 група :

В неговите часове човек се чувства по-свободен. Още в процеса на преподаване ученикът вече даване казаното. Той предразполага хората към изучаване на материала. За учениците Николай Димитров е повече приятел, отколкото учител.

Веселин Аважийски,
124 група, вече бивш ученик на Н.Д.

Хората казват, че човек оценява това, което е имал, едва след като го загуби. Това наистина е така, Николай Димитров е човекът, който превърна за мен историята в един от любимите предмети в 11 клас, докато преди това тя се редеше сред най-омразните, като индивидуалност, огромни качества на интересен и увлекателен начин, благодарение на своите организационни заложи. Но най-важната му заслуга бе, че съумя да осъществи контакт с нас. Той ни накара да го смятаме повече за приятел, отколкото учител. Сега, когато вече не изучавам неговия предмет, се улавям, че когато става дума за история, аз задължително я свързвам с Николай Димитров и обратното. В моето съзнание те вече вървят ръка за ръка и са едно неделимо цяло.

мелят, който се занимаваше конкретно с тази дисциплина - методика на обучението по история - казваше, че се справям добре и ако може да се говори за подобно призвание, той смяташе, че го имам. Все пак мисля, че това е въпрос, на който правилен отговор трябва да дадете вие, тези, с които работя, но аз мисля, че успявам (смее се)

Бихте ли сменили тази професия за скучна, но високоплатена работа?

Зависи. Аз ви казах, че историята я обичам и ми прави удоволствие да работя в тази сфера. Така че, ако става въпрос за смяна на професията, по-скоро бих казал, че мога да я сменя, но за работа отново в тази област - бих я сменил, ако има възможност отново да се върна към занимания с археологията. Това е, откровенно казано... (смее се неуверено)

Преди време сте бил заместник-директор на нашето училище. Ще споделите ли с нас защо вече не сте?

Аз не възприемам тази промяна като слизане стъпало по-надолу. Аз съм бил заместник-директор една година, но едновременно с това аз продължавах да участввам. Това беше в периода 90-91 година - веднага след създаването на училището. Първо, споразумението или договореността, която бяхме постигнали с господин Анджекарски беше, че първоначално аз ще заема тази длъжност в продължение на една година, а след това вече ще решим как да продължим по-нататък. Бих казал, че сме се разделили по взаимно съгласие. Аз осъзнах, че има някои несъответствия между моите разбирания и тези на директора и му предложих с изтичане на договора да се завърна само към учителската дейност и че не желая да изпълнявам повече тази длъжност. Споразумяхме се в този дух, без никакви особени противоречия и мисля, че и сега поддържаме нормални отношения

с ръководството.

Вие сте сред най-обичаните учители в 151 СОУПИ. Има ли според Вас някаква универсална рецепта: как се става добър човек и едновременно с това - любим преподавател? ВЪОБЩЕ ПОЛАГАТЕ ЛИ НИКАКВИ УСИЛИЯ ЗА СПЕЧЕЛВАНЕТО НА СИМПАТИИТЕ НА ХОРАТА ОКОЛО ВАС ИЛИ ТОВА Е ПЛОД НА ВАШЕТО ВЪТРЕШНО ИЗЛЪЧВАНЕ?

Аз мисля, че рецепта за това как да станеш добър човек няма. Това е въпрос на цялостно формиране на определена човешка личност - възпитание, отношения с хората. Това е в крайна сметка индивидуалността на всеки един. Дали човек е добър или лош - това е субективна оценка на тези, които го заобикалят. В собствените си очи той може да бъде идеален, но другите да не го възприемат като такъв. Аз мисля, че вероятно и за мен важи същото. Някои може да ме възприемат като много добър човек или учител, а за другите да не съм такъв. Така че рецепта няма. Аз въобще не полагам никакви особени усилия непременно да изглеждам в очите на учениците добър. Мисля, че и с тях, и с всички хора, които ме заобикалят, се държа по един и същи начин и това държане е продиктувано от същността на цялата ми личност. Просто такъв е характерът ми, така съм възпитан и по един и същи начин се държа и с едните и с другите. Още повече, в последно време преподавам на по-големи ученици като вас и се стремя да се отнасям към вас като с големи хора, с които можем да се разберем, а не като някой, от когото вие непременно зависите и с когото трябва да се съобразявате.

Вие сте спечелил симпатиите освен на учениците и на колегите си. Имате ли предпочитания към колегите, с които общувате, още повече, че съпругата Ви

Г-н Андрей Лешков :

Николай Димитров е много коректен човек и добър преподавател. Направило ми е впечатление, че е много скромна личност. Най-важното при него е, че не само разбира много добре от работата, материята, но може и да я предаде на другите. Той, струва ми се, се ползва с добро име и е широко популярен не само сред учителите, но и сред учениците. Ако продължава в същия дух мисля, че го очаква още по-добро бъдеще. Искрено се надявам да съм прав.

Г-жа Елена Томова :

Николай Димитров е много популярен. Той е преподавател с чар в смисъл - професионалист, по характер добър човек, лъчезарен. У него има излъчване, което си проличава и в разговорите с колегите и в часовете му. Той е напълно отдаден на професията си, което предполагам че е резултат от съчетанието на дългата му професионална практика и характер и професионализма. Много малко може останаха в тази професия и явно това е признание му, тъй като тук, както изглежда, той се чувства добре. Аз така виждам доброто - професионализъм с човечен характер.

с ъ -

що е в това училище. Какви са отношенията Ви с нея и с останалите учители?

Аз ви казах, че се стремя отношенията ми да бъдат такива, каквито ги диктуват характерът и възпитанието ми. Аз не правя разлика между колегите, с които нямаме никакви сериозни основания за вражда или дразни. В това отношение си мисля, че има възможности за разбирателство. Що се отнася до съпругата ми, в крайна сметка това, че сме колеги, не вреди и не се отразява по някакъв негативен начин на съвместния ни живот. Дори и работейки в едно училище аз имам свои колеги, тя има свои; взаимно се познаваме; с някои сме по-близки приятели, с други - не. Но това не пречи на самостоятелния ни живот в училище.

Вие познавате много добре уроците на Свевтовната история. Кой от тях най-много бихте искали да преподадете на учениците си?

Най-важно според мен е учениците да разберат, че историческият опит показва: в крайна сметка няма абсолютни истини. Историята на човечеството е едно непрекъснато развитие. Оценките на това развитие зависят до голяма степен от конкретните обстоятелства. С други думи, когато човек оценява някакво минало събитие, той трябва да го изучи от всички въз-

Г-н Олег Бенов :

Николай Димитров първо е човек с главно "ч". Може би най-ценното у него е, че е открит човек. Той посреща непознатия с доверие - нешо, което днес рядко се среща. Това го прави ценен и като приятел, и като колега, а особено в нашите взаимоотношения в рамките на историческата лаборатория. Изключително акуратен е във взаимоотношенията си с другите. Един от недостатъците му може би е, че е твърде мъчаллив. Но това отново подсказва неговата толерантност към другия. Понякога и на мен ми се иска да е по-палав.

ОТЗИВИ ОТ 118 ЕСПУ "ЛЮБОМИР СТОЯНОВ"

За краткото време, в което Николай Димитров преподава тук, той показва много добра методическа и научна подготовка. Работи спокойно и уверено в часовете. Поанаяса достъпно научната информация. Учениците усвояват добре преподавания материал. Внимателен, практичен в отношенията си с ученици, родители и колеги.

(Из служебна характеристика).

можни страни, да се опита да намери обяснение за него от повече гледни точки. И когато самият той извършва стъпки, трябва пак да се стреми да ги оценява така, да предвижда техните последици. ❖

Интервюто взе
Ирина Софранова.
Другите материали подготвиха
Вера Герасимова и Ива Илиева

Юлиана Димитрова:

Николай Димитров е обичан от учениците преподавател. В една от анкетите за "Супердаскал" той зае първото място. На какво се дължи това според вас?

- Мисля, че е така най-вече поради това, че не се вживява в ролята си на учител.

Вие и Николай Димитров работите в 151 СОУПИ още от основаването му. Трудно ли е да работите в едно училище?

- Да, ние двамата сме в 151 СОУПИ още от основаването му. Дали е трудно да работим заедно? Понякога е трудно, понякога не. Трудно е що се отнася до личната свобода на всеки един от нас - имам предвид, че всеки би трябвало да има своя среда и свои приятели. Така се получава нещо като разделение между нас два-

"Помни като слон"

мата. От друга страна обаче не е трудно, защото си помагаме взаимно.

Влизат ли понякога в противоречие интересите на семейството с интересите на работата? Как решавате тези проблеми?

- Да, разбира се. Естествено е интересите на работата да бъдат в разрез с тези на семейството. За съжаление, това се случва често, но с взаимни отстъпки тези проблеми бързо се преодоляват.

Историята се позовава на точни факти. Носят се слухове, че това се отнася и за хората, които се занимават с нея. Вярно ли е това?

- Николай е точен човек - помни като слон.

ИДМК

Представителите на този знак са чепати и инатливи и с елегантност и обаяние превръщат капризите си в реалност. Планетата А им оказва най-силно влияние. Талисманът им е котва, а числото, което ги вкарва в дупка, е 1997. Фигурата, която най-добре характеризира този знак, е цилиндър, а девизът им е: "Аз се колебая".

ЮП

Независимост - това е най-характерното за представителите на този знак. Забележителни със своята любознателност и честолобие, те понякога проявяват егоизъм. Талисманът им е змията, а фигурата, която най-точно определя тяхната същност, е правата. Девизът им е "Аз знам", а числото им е 2. Планетата, от която изцяло зависи този знак, е М.

ХК

Представителите на този знак се отличават с голяма работоспособност, но силната им неуравновесеност им пречи да получават заслуженото признание. Талисманът им е мравката, а фигурата - конус. Те са изцяло зависими от планетата Ч. Числото им е 4, а девизът им е "Аз работя".

ХТ

Представителите на този знак са обаятелни, но лекомислени. Те са жизнерадостни и безгрижни, за тях трудът е песен, а песента - труд. Шурецът е талисманът, който им помага и ги закриля от гнева на планетата И. Фигурата им е триъгълник, а числото - 1001. Девизът им е "Аз творя".

ЗППС

Представителите на този знак са деца на природата - хуманни, естествени, отзивчиви, спонтанни. Талисманът им е детелина, а планетата, която ги закриля, е Н. Числото им е 3, а девизът - "Аз помагам". Фигурата на този знак е лъч.

ОТ

В характера на представителите на този знак се съчетават противоречиви черти - срамежливост и нахалство; неорганизираност и единство; темперамент и индиферентност. Те непрекъснато се стремят да пътуват, но винаги стоят на едно място. Костенурката е техният талисман, нейната черупка е надеждна защита от неустойчивите влияния на планетата Т. Числото им е 7, а девизът - "Аз мечтая". Сферата е фигурата, определяща тяхната същност.

Театър

Тези хора са жизнерадостни, целеустремени и обгърнати с мистичност. Талисманът им - кръст, числото им - 13 и фигурата им - пирамида - предопределят тяхната орис на избраници. Планетите нямат власт над тях, защото те следват пътя на звездите. Девизът им е "Аз мога".

Водещ редактор на броя:

Светлана Нанчева - учител по Организация на медиите

Художествено оформление и дизайн:

Ивайло Георгиев - учител по Компютърна визия

Редакционен екип:

Александра Йотова, Вера Герасимова, Виктория Иванова, Евелина Георгиева, Ива Илиева, Ирина Софранова, Марина Колева, Мария Калчева, Милена Илиева и Петя Конова, ученици от 106 група.

Телефон за контакти и реклама 55 21 25 вътр. 39

ДЕКЪВ Дороскоп

ППС

Остроумни, мъжествени, силни и избухливи са представителите на този знак, истински деца на технологията. Те предпочитат пред чистия въздух затворените помещения, където сред пушек едва проблясват слънчевите лъчи. Талисманът им е мишка, а фигурата - паралелепипед. Числото, което за тях е начало и край, е 256. Техният принцип е: "Чупи и джиткай!"

Език и Комуникации

Между модуса на дискурса и уравнението на спиралата, между стихииите на Езика и Компютъра, закрилян от 8 планети е техният астрален път. Числото им е 213, фигурата - мрежа, талисманът - ключ, а девизът - "Зашо аз?! Аз ли?!"

ДИ

Прагматичността и рационализмът са характерни за тях. Понякога (особено през зимата) изпадат в летаргия, и тогава стават отнесени и самовглъбени като столетен дъб. Талисманът им е къвач, числото - 3.80, а девизът - "Светът се нарича дъбрава".

ДО

Екстравагантност, разчупеност, чудновата фантазия, която не се побира в никакви рамки - това са отличителните черти на този знак. Артистични и странни, те следват пътя, посочен от фигурата им - звездата. Числото им е 1, талисманът - игла, а девизът - "Аз съм върха".

ДП

Представителите на този знак са много чувствителни, грижовни и любвеобилни. Талисманът им е сърце, числото - 1/2, фигурата - полусфера, а девизът - "Аз раздавам". Планетата им в момента е в затъмнение.

АСУ

Добри оратори и манипулатори, представителите на този знак обикновено успяват да вземат от живота най-доброто, но то никога не им е достатъчно. Числото им е 586, фигурата - куб, а талисманът - жезъл. Девизът им е "Аз искам", а планетата, която ги управлява, е Б.

АВ

Наблюдатели, предприемчиви до авантюризм, амбициозни са представителите на този знак. Повечето от тях имат ясни цели и точно и упорито ги следват. Талисманът им е светкавица, щастливото число - 0, фигурата - ъгъл. Девизът им е "Аз виждам", а планетата, на която те безумно се молят, е К.